

[Aksel Larsen.]

største typografiske arbejdsplads, og den sluttede sig ikke til denne protest, men sagde: det vigtigste for os er, at arbejderflertallet bevares.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen: Hr. Poul Møller var i sit indlæg inde på, at lønmodtagernes organisationer skulle stå model til den situation, vi nu var i, og at han derfor ikke kunne anbefale, at der skete indgreb i lønmodtagernes dyrtidsregulering. Hr. Poul Møllers største betænkelighed var jo, at der ikke var tilslutning fra begge parterne på arbejdsmarkedet, og det er naturligvis en klog og fornuftig bemærkning. Men mon ikke man i denne situation skal lægge hovedvægten på den del af arbejdsmarkedet, som ikke får en overenskomstmæssig ret? Mon ikke man skal lægge hovedvægten på, hvad den del af arbejdsmarkedet mener? Den har jo, som også hr. Poul Møller må have konstateret, temmelig enstemmigt sagt, at der er en helhed over regeringens politik, der er en linje, som ret beset også er lønmodtagervenlig, og som vi i den givne situation må acceptere.

Når man taler om den anden part på arbejdsmarkedet, vil jeg gerne minde om, at denne anden part har udtalt, at i den specielle situation, vi står i, kommer man åbenbart ikke uden om, at det synes nødvendigt med en vis arbejdsløshed. Selv om denne anden part har sagt det meget diplomatisk, en lille smule indpakket, er udtalelserne alligevel — sådan vil jeg have lov at udlægge dem — et udtryk for, at de økonomiske problemer skal løses på en anden måde end den, regeringen foreslår, nemlig ved at skabe, som det kaldes, en vis arbejdsløshed.

Jeg er naturligvis klar over, at de foreliggende lovforslag godt kan have visse skønhedsfejl. Der er vel ikke noget mærkeligt i, at der, når man skal lave en lovgivning, der skal dække så mange, mange interesser, selvfølgelig opstår visse situationer og visse spørgsmål, som det kan være svært at få klaret på en i alle henseender helt retfærdig måde. Men vi må ikke glemme, at formålet med nedfrysning af dyrtidsportionen er at undgå en for stærk prisstigning;

man vil undgå at skabe mindre konkurrencemuligheder, men opnå, at vi kan klare den aktuelle situation bedst muligt.

Må jeg til sidst sige, at vi naturligvis ikke er glade for at gribe ind i arbejdsmarkedets overenskomstmæssige rettigheder; men vi står i en speciel, tidsmæssigt begrænset situation, hvor vi går ind i et sving, og hvor det er nødvendigt en overgang at gå en lille smule ned i gear for igen at kunne fortsætte fremgangen i det tempo, som bl. a. også lønmodtagerne ønsker at vi skal fortsætte med.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på hr. Anker Jørgensens gearskitte; de korte bemærkninger i øjeblikket skal jo vedrøre det indlæg, hr. Aksel Larsen kom med i ordførernes række.

Hr. Aksel Larsen sagde, så vidt jeg husker, at han var forbavset over, at Typograf-Forbundets ledelse kunne påvirke det konservative folkeparti. Vi er ikke påvirket af det, men det indgår da i vore betragtninger, at her kommer Typograf-Forbundet. Jeg havde nu ærlig talt troet, at det i højere grad ville indgå i hr. Aksel Larsens overvejelser, og det var derfor, jeg fremførte det i min korte bemærkning. Jeg troede, det var noget, som hr. Aksel Larsen ville tage lidt hensyn til. Så siger hr. Aksel Larsen, at han har fået en henvendelse fra en af de store grafiske virksomheder. Ja vel, men jeg troede, at hr. Aksel Larsen også holdt sig til de kompetente forsamlinger i denne sag.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg tror, meget ville klares, hvis Dansk Typograf-Forbunds ledelse i den nu foreliggende situation ville udtale sig om, hvorvidt de står fast på deres hårdnakkede protest fra forleden, for situationen er unægtelig en anden — også fordi det, Dansk Typograf-Forbund tog stilling til, var totalt bortfald af en dyrtidsportion, og det er jo ikke det, der skal behandles her.

I øvrigt tager jeg hensyn til kompetente forsamlinger; men jeg tager minsandten også hensyn til arbejdere på virksomheder, der beskæftiger 1.000 mand.